

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 2/07
11.04.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić i Ljiljane Ivković-Jovanović, članova veća, u pravnoj stvari tužilaca AA, BB, VV i GG, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene Državne zajednice Srbija i Crna Gora - "DD", koju zastupa Direkcija za imovinsko-pravne poslove, radi isplate zarade, odlučujući o reviziji tužene, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž. broj 6107/05 od 07.09.2006. godine, u sednici održanoj 11.04.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž. broj 6107/05 od 07.09.2006. godine, u delu kojim je odlučeno o zahtevu tužilaca AA i VV.

ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija tužene izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž. broj 6107/05 od 07.09.2006. godine, u delu kojim je odlučeno o zahtevu tužilje BB.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Bačkoj Palanci P1 broj 829/04 od 19.10.2005. godine, koja je ispravljena rešenjem tog suda od 15.11.2006. godine usvojen je tužbeni zahtev, pa je obavezana tužena da tužiocima AA, BB i VV isplati na ime neisplaćene zarade za periode i u iznosima, koji su navedeni u izreci presude sa zakonskom zateznom kamatom počev od 15. u mesecu na koji se odnosi zarada pa do isplate, da za ove tužioce uplati dospele doprinose za obavezno socijalno osiguranje RF PIOZ za penzijsko i invalidsko osiguranje, RZZZO za zdravstveno osiguranje i Nacionalnoj službi za zapošljavanje po osnovu doprinosa za nezaposlenost, iznose koji su navedeni u izreci, kao i da im na ime troškova parničnog postupka isplati 119.250,00 dinara. Istom presudom utvrđeno je da je tužba tužioca GG povučena.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž. broj 6107/05 od 07.09.2006. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužene i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužena je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitjući pobijanu presudu u smislu odredbe člana 399. i člana 401. ZPP, Vrhovni sud je našao da je revizija tuženog delimično neosnovana, a delimično nedozvoljena.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, niti bitna povreda iz tačke 12. istog člana, na koju revizija ukazuje, jer su nižestepene presude jasne, obrazložene i neprotivrečne.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužljama AA, zaposlenoj kod tuženog na poslovima __, BB, na radnom mestu __ (do 31.07.2003. godine, kada joj je prestao radni odnos) i tužiocu VV, na radnom mestu __, tuženi nije isplaćivao zarade, niti je uplatio doprinose za obavezno socijalno osiguranje u periodu od 01.04.2002. do 31.05.2005. godine, a za tužilju BB do 31.07.2003. godine. Tužiocu su u navedenom periodu radili puno radno vreme, obavljajući poslove svog radnog mesta, pri čemu im je tuženi izdavao potvrde na kojima je označen iznos neto zarada za odgovarajući period, kao i iznos toplog obroka, koje potvrde su mogli da koriste isključivo za kupovinu robe u prodavnici tuženog u ĐĐ, ali u kojoj je bio mali izbor robe (uglavnom hleb i mleko). Tužiocu su neke od potvrda potpuno ili delimično iskoristili, a neke potvrde nisu iskoristili. Ocenom nalaza i mišljenja veštaka koji je angažovan u ovom predmetu, utvrđena je visina neisplaćene neto zarade za sve tužioce po mesecima i godinama.

Na tako utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilnom primenom materijalnog prava iz odredaba člana 103, 35. i 36. stav 1. Pravilnika o vojnim ustanovama koje posluju po principu sticanja i raspodele dohotka („Službeni vojni list“, broj 5/86 sa kasnijim izmenama i dopunama) i odredaba člana 83. stav 2. i člana 26. Zakona o radu („Službeni glasnik RS“, broj 70/01), koji se primenjuju u smislu člana 2. stav 2. istog Zakona i na zaposlene u državnim organima, kao i odredaba člana 110. stav 2. i člana 12. stav 1. Zakona o radu („Službeni glasnik RS“, broj 24/05) usvojio tužbeni zahtev, nalazeći da tužena za obavljene rad po osnovu radnog odnosa, nije tužiocima isplatila zaradu za sporni period, niti uplatila obavezno socijalno osiguranje. Drugostepeni sud je prihvatio pravno stanovište prvostepenog suda i pozvao se na odredbu člana 132. stav 1. Zakona o VJ („Službeni list SRJ“, broj 43/94), kojom je regulisano da civilna lica u vojsci primaju platu za dane, odnosno časove svog rada, dodajući da se u konkretnom slučaju radi o neisplaćenju plati, a ne zaradi.

Po oceni Vrhovnog suda, pravilno je stanovište nižestepeni sudova da je zahtev tužilaca za isplatu plate i uplatu doprinosa za obavezno socijalno osiguranje osnovan, jer pravo na platu je jedno od osnovnih prava zaposlenog iz radnog odnosa. To pravo ima svoj neposredni izvor u ugovoru o radu ili rešenju nadležnog organa. Izdavanjem potvrda sa označenim iznosima neto plate i toplog obroka, sa mogućnošću da ih realizuju isključivo u prodavnici tužene, tužena se nije oslobodila zakonske obaveze na isplatu plate. Zato nisu od uticaja navodi u reviziji o postojanju vanrednih okolnosti i poremećaja zbog kojih tužena nije u mogućnosti da obezbedi sredstva za isplatu zarada. Revizijom se osporava visina dosuđenog iznosa i ukazuje da su u određenim periodima potvrde realizovane, odnosno iskorišćene za nabavku robe u prodavnicama tuženog, o čemu se izjasnio prvostepeni sud dajući pravilne i potpune razloge koje prihvata i Vrhovni sud.

Pravilna je i odluka o troškovima jer je doneta primenom člana 149. i 150. ZPP.

Na osnovu člana 405. stav 1. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u stavu prvom izreke.

Odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv pravnosnažne presude u delu kojim je odlučeno o zahtevu tužilje BB, Vrhovni sud je našao da revizija tužene nije dozvoljena.

Dozvoljenost revizije u imovinsko-pravnom sporu u kojem se tužbeni zahtev odnosi na potraživanje u novcu, ceni se prema odredbama Zakona o parničnom postupku koje su važile na dan preinačenja.

U konkretnom slučaju, tužba je preinačena 10.10.2005. godine, pa je o dozvoljenosti revizije rešavano primenom odredbe člana 394. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 125/04), koja propisuje da revizija nije dozvoljena u imovinsko-pravnim sporovima kad se tužbeni zahtev odnosi na potraživanje u novcu, na predaju stvari ili izvršenje neke druge činidbe, ako vrednost predmeta spora pobijanog dela pravnosnažne presude ne prelazi 500.000,00 dinara.

S obzirom da je vrednost pobijanog dela pravnosnažne presude, kojim je usvojen zahtev tužilje BB, ispod 500.000,00 dinara, revizija nije dozvoljena, pa je na osnovu člana 404. ZPP, Vrhovni sud odlučio kao u stavu drugom izreke.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RR